

L I S T E K.

Biblijografija slovenska. Pod tem naslovom hočemo odslej naznaujati vse nove knjige slovenske, ki se pošiljajo uredništvu našemu; o važnejših izmed njih bodemo o pritiki obširneje poročali:

— Josipa Jurčiča zbrani spisi VII. zvezek. Uredil Fr. Levec. Založila in natisnila »Narodna Tiskarna« v Ljubljani 1888, 8, str. 242. — Cena vezanemu zvezku po 1 gld, nevezanemu po 60 kr. — Vsebina: I. »Lepa Vida«. Roman (»Zvon« 1877.) — II. »Ivan Erazem Tatenbah«. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine. (»Slovenski Narod« 1873.). —

Jurčičevih zbranih spisov je izšlo dosedaj VI zvezkov. Od teh jih je še nerazprodanih: I. zvezka še 575, II. še 779, III. zvezka še 1016, IV. zvezka še 1137, V. zvezka še 1235, VI. zvezka še 1574. Skupno tedaj 6316 zvezkov.

Prodalo se je Jurčičevih knjig tekom leta 1887. vezanih 409 zvezkov, nevezanih 659 zvezkov. Skupno tedaj 1068 zvezkov. Dohodkov je bilo gld. 1060 gld. 55 kr., stroškov pa 1004 gld. 78 kr.

Da se Jurčičevi zbrani spisi tako počasi razpečavajo, krivo je pač, da je veliko njegovih del po prvotnih izdajah še med národom, glavni vzrok je pa gotovo le ta, da Slovenci nimajo za leposlovne proizvode urejene trgovine s knjigami, in najmenj še kako kolportažo.

Obračamo se torej do vsega slovenskega razumnštva, da prične agitacijo za razprodajo Jurčičevih zbranih spisov. Posamičniku bode pač lahko v svojem kraju dobiti nekaj naročnikov, od katerih naj pobere denar in ga odpošlje »Narodni Tiskarni« po poštni nakaznici. Ta mu bode doposlala potem naročene knjige, katere lahko razdeli med nabrane naročnike. To delo posameznika ne bode stalo preveč truda, stvára bode pa s tem le mnogo koristil. Gotovo malo častno bi bilo za ves slovenski národ, ko bi dela prvega pripovedovalca našega Jurčiča v shrambah starel in bi jih ne bral tisti narod, katerega je Jurčič toli ljubil, za katerega je žrtvoval in neumorno delal vse svoje življenje. Najlepši spomenik njegov bode, da vsak Slovenec in vsaka Slovenska pozna njegove spise.

Nove muzikalije. I. *Himna* zlatomašniku sv. očetu papežu „Leonu XIII.“ Zložil Anton Foerster. To himno je prinesel „Cerk. Glasbenik“ v 12. št. svojih prilog l. 1887. Upravljena je bila takrat za jeden glas in za orglje. Pozneje je to himno prekomponiral g. skladatelj za moški zbor s tenorovim solo. V tej obliki je pel „Slavec“ pri papeški slavnosti v Ljubljani to himno, o kateri trdimo, da je izredno lepoglasna, veličastna in impozantna. Značaj himne v tej pesmi je popolnoma pogojen. Služila bi prav dobro za posebne slavnosti, osobito gg. novomašnikom, zlatomašnikom in sploh jubilentom. Zatorej uljudno prosimo, da bi kdo izmed naših pesnikov blagovolil tekst tako prirediti, da bi se lahko pel pri omenjenih slavnostih. Škoda bi bilo krasne himne, ko bi se morala zarad zastarelega teksta položiti ad acta. Partitura stoji 36 kr., glasovi tudi toliko. (Solo za tenor se nahaja samó v partituri). Delo se dobiva pri g. skladatelji.

G. Anton Foerster me je naprosil opozoriti č. gg. čitatelje „Zvonove“ na naslednje tiskovne pomote v njegovi „Domovini“. (Gl. Matice zvezek XVIII). St. 5. V 4. taktu tenor solo mora zađuja glaska biti *fis*, mesto *c*. V 6. taktu mora biti druga glaska v basu *b* in ne *a*, sicer napravlja s tenorom kvintno paralelko. Ligatura v basu pa je boljša zato, da pevci gotovo vzdrže ta *b*, ki nosi dve harmoniji. Pri piki bi utegnili pevci

prezgodaj dihati in harmonično vez pretrgati. V tenoru te nevarnosti ni, ker ima v vsem taktu *g.* V 5. taktu himne pa morajo stati v tenoru in basu v 4. udarci osminke. —

II. *Velikonočne pesmi*. Zložil in prečastitemu gospodu *Adolfu Harmelju*, župniku v Šebreljah, hvaležno poklonil *Janez Laharnar*, organist na Št. Vidski Gori. (Pošta pri sv. Luciji na Primorskem). Cena partiture je 40 kr.

Marljivi in nadepolni mladi *g.* skladatelj nam podaje v tem zvezku 7 čveteroglasnih velikonočnic na znane tekste. Za dodatek je pesem „Ti si Peter“ za sopran, alt in orglje. Pesmi niso zveržene, zapletene in težko razumne; so pa jedrnate, živahne in pobožne. Harmonizacija je v resnici prav dobra. Izpeljava posameznih glasov ni težka, ker noben glas ne prekorači stavljenih mej. „Allelujo“ pa je *g.* skladatelj zvršil tako, da jeden glas nastopa za drugim, posnemajoč prejšnjega. Pokazal je s tem, da se bo sčasoma znal brez strahu spuščati v kontrapunktični ogenj. Čestitamo vrlému mladeniču in pesmi njegove živo priporočamo.

III. *Slovenske pesmi* za sopran, alt, tenor in bas. Uglasbil *dr. Benjamin Ipavec*. (Graz. Karl Ludwig Ring, 4). III. zvezek. Lastnina izdajatelja. Cena 70 kr. Tiskala Engelmann in Mühlberg v Lipsiji.

Delo obseza na 9. straneh nasleduje skladbe: 1. Vstala je narava (bes. T. Jenkove); 2. Slovenka (bes. M. Vilharjeve); 3. Potoku (bes. J. Stritarjeve); 4. Nazaj v planinski raj! (bes. S. Gregorčičeve); 5. Hrepenenje po pomladi (bes. J. Stritarjeve).

Radostnega srca pozdravljamo novi umotvor našega občeznanega in priljubljenega *g.* skladatelja, s katerim je slovensko glasbeno literaturo pomnožil zopet za pet lepih napevov. Skladba prva je dična. Zavoljo pogostne kromatike ni lahko izvršna, a trud se bo gotovo dobro izplačal. Druga je ljubka in nežna pesemca v ljudskem tonu. Tekstu se dobro prilaga. Tretja je pesem, ki ima mnogo domačega v sebi. Četrta je najboljša. *G.* skladatelj čestitamo na tej pesmi, ki se bo kmalu pri nas udomačila. Peta je tudi dobra pesem; le tempo naj se vzame počasno.

Nenavadnih postopov v harmoniji skladatelju, kakeršen je *g. dr. B. Ipavec*, nikakor ne smemo šteti v nevednost ali napake. Oni so le rezultat studije takih harmonijslovcev, ki dovoljujejo postop zmanjšanih kvint v čiste in ne naopako; potem nenaravno razvezo septim i. t. d. (glej Marx, Lobe i. d.)

Skladbam sicer ni treba dajati posebej hvale, ker je znano, kako dobro zna ubrati *g.* skladatelj národne strune in oveseliti slovensko srce, vendar je naša dolžnost, da jih toplo priporočamo.

D. Fajgelj.

Hrvaška književnost se najbolj razvija po časopisih in književnih društvih, ki poberó skoraj vse pisateljske moči národa hrvaškega. Pa saj niti treba ni, da bi bilo drugače, kajti ni je stvarí v duševnem življenji hrvaškem, da ne bi imela društva in glasila svojega. Redki so torej književni plodovi, ki po drugi poti prihajajo na svetlo. V Bosni se v tem še zmeraj odlikujejo tamošnji frančiškani. Prišel je na svetlo že tretji zvezek zbranih *»Pjesničkih diela«* fra *Grge Martića*, ki je *»Zvonovim«* čitateljim vsaj po imeni dobro znan. V Zagrebu je akademijška knjigarna izdala Amicisovo *»Srde«*, katero je na hrvaški jezik preložil Petar Kuničić. Pročaja se po 80 novih. Od *»Spisa Stjepana Mitrova Lubiše«* tiskan je I. zvezek, ki obseza životopis in nekoliko pripovedek tega bistroumnega hrvaškega pisatelja. Za tisek pripravljajo: *Josip Ljubić Dinkov* zbirko *»izvirnih pesem«*, katerim je Avgust Harambašić napisal predgovor; *Utješenović-Ostrožinski* popravljeno in pomnoženo izdauje pesniškega svojega dela *»Nedjelka«*; *Ivan Lepušić* v Sarajevu pa svoje *»pjesničke province«*, ki jih je po večem že priobčil po raznih časopisih. Znana pisatelja *Harambašić* in *Kokotović* sta za hrvaško ljudstvo spisala *»pismovnik za ve potrebe gradjanskoga života«*. Cena tej koristni knjigi je 1 gld. Marljivi *dr. Lobmayer*